

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rayonen sad — Pazardzhik (Bulgarije) op 29 januari 2020 — SF/Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite — Plovdiv

(Zaak C-49/20)

(2020/C 137/50)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Rayonen sad — Pazardzhik

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SF

Verwerende partij: Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite — Plovdiv

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 2, lid 1, van richtlijn (EU) 2015/849 ⁽¹⁾, gelet op overweging 6 en de artikelen 4 en 5 ervan, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een algemene nationale wettelijke regeling als die aan de orde in het hoofdgeding, volgens welke binnenlandse betalingen voor een bedrag van 10 000 leva (BGN) of meer enkel via overboeking of storting op een betaalrekening mogen worden verricht en die voor betalingen in contanten geen onderscheid maakt naar gelang van de persoon en de reden, maar van toepassing is op alle contante betalingen tussen natuurlijke en rechtspersonen.
- 2) Moet ter verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn en gelet op overweging 59 alleen rekening worden gehouden met de hoogte van de betalingen, waarbij niet van belang is of het al dan niet gaat om een handeling onder bezwarende titel?
- 3) Aan de hand van welke criteria moet worden bepaald of transacties gevoelig zijn voor misbruik, dan wel of een hoog risico bestaat?

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB 2015, L 141, blz. 73)

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Østre Landsret (Denemarken) op 12 februari 2020 — Anklagemyndigheden / VAS Shipping ApS

(Zaak C-71/20)

(2020/C 137/51)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Østre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Anklagemyndigheden

Verwerende partij: VAS Shipping ApS

Prejudiciële vraag

Staat artikel 49 VWEU in de weg aan een wettelijke regeling van een lidstaat op grond waarvan bemanningsleden uit derde landen die werken op een schip dat de Deense vlag voert en dat eigendom is van een reder die onderdaan is van een andere lidstaat van de Unie, moeten beschikken over een werkvergunning, tenzij het schip ten hoogste 25 keer een haven van de betrokken lidstaat binnenvaart, berekend over het gehele voorgaande jaar?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litouwen) op 13 februari 2020 — “Lifosa” AB / Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zaak C-75/20)

(2020/C 137/52)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Lifosa” AB

Verwerende partij: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 29, lid 1, en artikel 32, lid 1, onder e), i), van verordening (EEG) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek en artikel 70, lid 1, en artikel 71, lid 1, onder e), i), van verordening (EU) nr. 952/2013 ⁽²⁾ van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie aldus worden uitgelegd dat de transactiewaarde (douanewaarde) moet worden aangepast om daarin alle kosten op te nemen die door de verkoper (producent) daadwerkelijk zijn gemaakt om de goederen te vervoeren naar de plaats van binnenkomst in het douanegebied van de Europese Unie (Gemeenschap) wanneer, zoals in de onderhavige zaak, (1) volgens de leveringsvoorwaarden (“Incoterms 2000” — DAF) de verplichting om deze kosten te dragen, op de verkoper (producent) rustte, en (2) die vervoerskosten hoger waren dan de overeengekomen en door de koper (importeur) werkelijk betaalde (te betalen) prijs, maar (3) de door de koper (importeur) werkelijk betaalde (te betalen) prijs overeenkwam met de werkelijke waarde van de goederen, ook al was deze prijs ontoereikend om alle door de verkoper (producent) gemaakte vervoerskosten te dekken?

⁽¹⁾ PB 1992 L 302, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2013 L 269, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Ierland) op 13 februari 2020 — K.M. / Director of Public Prosecutions

(Zaak C-77/20)

(2020/C 137/53)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: K.M.

Verwerende partij: Director of Public Prosecutions